

**Uchwała Nr XXVIII/275/13
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 19 grudnia 2013 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skargi Pana z dnia 22 listopada 2013 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie

W dniu 22 listopada 2013 r. do BOI Starostwa Powiatowego w Goleniowie wpłynęło pismo Skarżącego, które w zakresie skargi na Starostę Goleniowskiego przekazano Radzie Powiatu w Goleniowie zgodnie z przepisem art. 231 KPA w dniu 29 listopada 2013 r.

W zakresie przedmiotowej skargi ustalono, iż Skarżący zakwestionował sposób udzielenia odpowiedzi na wniosek Skarżącego z dnia 30 września 2013 r., wskazując iż nadanie pisma stanowiącego odpowiedź na wniosek nastąpiło w dniu 19 listopada 2013 r. a więc z przekroczeniem terminów załatwiania spraw.

W toku postępowania wyjaśniającego nie stwierdzono podstaw do uznania skargi za zasadną. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż stosownej odpowiedzi Skarżącemu na wniosek z dnia 30 września 2013 r. udzielono pismem wysłanym w dniu 29 października 2013 r., które po dwukrotnym awizowaniu jako nie podjęte przez Skarżącego w terminie zostało zwrócone Staroście Goleniowskiego.

Zgodnie z przepisem art. 44 § 4 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, w konsekwencji stwierdzić należy, iż z upływem ostatniego dnia przechowywania nieodebranego pisma w placówce pocztowej, pismo uznać należało za doręczone i pozostawić w aktach sprawy.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż pracownik Starostwa pomimo ww. skutków nieodebrania pisma w terminie przez Skarżącego, ponownie wysłał pismo Skarżącemu, tym razem pismo zostało odebrane przez Skarżącego.

Analizując powyższą sprawę wskazać należy, iż ponowne wysyłanie pisma Skarżącemu, w sytuacji nie odebrania pisma w terminie, nie było konieczne, z uwagi na spełnienie przesłanek określonych w powołanym przepisie art. 44 § 4 KPA. Jednakże Rada nie stwierdziła, by takie ponowne wysłanie pisma było działaniem podjętym z pokrzywdzeniem praw Skarżącego, gdyż w konsekwencji otrzymał Skarżący odpowiedź na złożony przez niego w dniu 30 września 2013 r. wniosek.

W konsekwencji nie sposób uznać za zasadne zarzutów Skarżącego, albowiem są one w całości nietrafne – otrzymanie odpowiedzi na wniosek w dniu 21 listopada 2013 r. było bowiem wyłącznie spowodowane nieodebraniem odpowiedzi w ustawowo zastrzeżonym terminie przez Skarżącego.

Z powyższych względów skargę postanowiono uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA:

„W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.